

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Petánszki Lajos ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, dr. Rakusán Ágnes ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fejér Megyei Bíróság 2007. október 31. napján meghozott, 8.P.21.069/2007/12. számú ítélete ellen a felperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessen meg 24.000 (huszonnégyszer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes keresetében a ...ban ... április 22-én elhangzott és személyére vonatkozó trágár kijelentések miatt továbbá a ... július 8-i .. úton történt bántalmazása miatt kérte a személyhez fűződő jogai megsértésének a megállapítását.

Az I. rendű alperes a becsületsértést valamint a felperes bántalmazását elismerte és a vagyoni kár megfizetését is vállalta. Ugyanakkor az on-line újságban megjelentek tekintetében előadta, hogy a cikkekben valós tények kerültek közlésre, így jogsértés nem állapítható meg.

A felperes nem vagyoni kártérítés iránti igényét 100.000 forintban elismerte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes a ... április 22-én felperesre tett trágár kifejezésével, és a ... július 8-án ...ban a ... úton a felperes tettleges, fizikai bántalmazásával megsértette a felperes személyhez fűződő jogát, ezen belül testi épségét, becsületét, emberi méltóságát sértette meg.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 152.472 forintot és abból 52.472 forint után 2005. július 8. napjától járó késedelmi kamatot.

A felperest arra is kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 110.000 forint perköltséget.

Az ezt meghaladó keresetet elutasította és megállapította, hogy az eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet indokolásában ismertette a Ptk. 75. § és 78. §-ában foglaltakat és rögzítette, hogy az I. rendű alperes a becsületsértést és a felperes bántalmazását nem vitatta, elismerte a jogsértő cselekményeket, ezért a személyhez fűződő jogok megsértését erre is tekintettel megállapította.

A nem vagyoni kártérítés körében hivatkozott ..., ... és ... tanúvallomására és az elszenvedett sérelemmel összefüggésben 100.000 forint nem vagyoni kártérítést tartott arányosnak.

A „...” néven az on-line újságban megjelent cikkek tekintetében arra mutatott rá, hogy a 36/1994. (VI. 24) AB határozatban foglaltak alapján az I. rendű alperes által megfogalmazottak a peres eljárásra vonatkozó olyan véleménynek tekinthetők, amelyek nem adnak alapot a jogsértés megállapítására. Levelezésében aggályait, félelmét fogalmazta meg, konkrétan a felperes személyét nem jelölte meg, így a személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítására irányuló kereset e körben nem volt alapos.

A vagyoni kártérítés tekintetében a felperesi igényt az elsőfokú bíróság megalapozottnak találta és annak megfizetésére járulékokkal együtt kötelezte a Ptk. 301. §-ra is figyelemmel az I. rendű alperest.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

A nem vagyoni kártérítés összegét 300.000 forintra kérte felemelni és annak megállapítását is kérte, hogy a ... Online internetes újságban a „felperes neveperel” címen nyitott, önálló fórumon folytatott levelezés, véleménycsere jóhírnevét és becsületét sérti.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem keretei között bírálta felül a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján és e körben azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróságnak a rögzített tényállásból levont jogi következtetése teljes egészében helytálló, döntésével a másodfokú bíróság indokaira is kiterjedően egyetértett.

Az alperes a személyhez fűződő jog megsértését - az internetes újságban megjelenteket kivéve - elismerte, a vagyoni kártérítés és 100.000 forint erejéig a nem vagyoni kárpótlás iránti felperesi igényt nem vitatta.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben foglaltakra tekintettel azt emeli ki, hogy a Ptk. 78. §-a alapján a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jog megsértése akkor

állapítható meg, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

Hírnévrontás megállapítására tehát olyan valótlan és hátrányos megítélésre alkalmas közlés ad alapot, amely valamilyen tényt állít, valamilyen tényt fejez ki nyíltan vagy burkoltan.

Az 1993. évi XXXI. törvénnyel a belső jog részévé vált Emberi Jogok Európai Egyezménye, amelynek 10. cikke rendelkezik arról, hogy mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához, ami magában foglalja a véleményalkotás szabadságát is.

A véleménynyilvánítás akkor felel meg társadalmi rendeltetésének, ha kellően megalapozott, helyesen tükrözi a jóhiszeműség és a tisztesség követelményét, ha az értékelés, bírálat megtartja a gondolkodás és ítéletalkotás szabályait.

Az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB határozata kimondta, hogy az értékítéletre, az egyén személyes véleményére a véleménynyilvánítási szabadság minden esetben kiterjed, függetlenül attól, hogy az értékes vagy értéktelen, igaz vagy hamis, érzelmen vagy észérveken alapul.

A véleménynyilvánítás szabadságának korlátozása csak akkor bír alappal, ha egy másik alapjog védelme érdekében történik.

Külön ki kell emelni, hogy a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - a törvény eltérő rendelkezése hiányában - a feleket terheli [Pp. 3. § (3) bekezdés].

A per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el. A bizonyítási kötelezettségre vonatkozó szabályokat mindig az adott, konkrét üggyel kapcsolatban kell megítélni.

A fellebbezési eljárás során azt kellett vizsgálni, hogy a ... on-line újságban megjelentek miatt az alperes felelőssége megállapítható-e, illetve a közöltek sértik-e a felperes jóhírnevét.

E körben a felperes kereseti kérelme több okból sem megalapozott.

A peres eljárás során a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére azt nem igazolta, hogy az alperes a dunaujvárosi on-line fórum levelező rovatot - ahol különböző vélemények kerültek közzétételre, nyilvánosságra került a felperes pere és a társasházkezelő iroda működéséről is kifejtették a levelezők álláspontjukat - azt az alperes hozta létre, illetve abban az alperes által írtak jelentek meg.

A rovatból egyértelműen megállapítható volt, hogy az on-line fórumban különböző (kívülálló) személyek adtak hangot véleményüknek, márpedig a más által írtak tekintetében az alperest felelősség nem terheli. Ezen túl a rovatban olyan vélemények kerültek nyilvánosságra, amelyek nem lépték túl a szabad véleménynyilvánítás megengedett határait, indokolatlanul bántó, sértő tartalmat nem hordoztak, ezért a jogsértés megállapítására nem adtak alapot.

A Fővárosi Ítéletábra ezen indokok alapján az elsőfokú bíróság határozatával egyetértve e körben a felperes személyhez fűződő jogai megsértésének megállapítására jogszabályi alapot nem látott, mert az alperes jogsértő magatartást nem tanúsított, a felperes jóhírnevét nem sértette.

A felperes a nem vagyoni kártérítés összegének 300.000 forintra történő felemelését is kérte fellebbezésében.

A nem vagyoni kártérítés tekintetében ki kell emelni azt, hogy a Ptk. 84. § (1) bekezdésének e) pontja értelmében az, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint.

A Ptk. 355. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a kárért felelős személy köteles az eredeti állapotot helyreállítani, ha pedig az nem lehetséges, vagy a károsult azt alapos okból nem kívánja, köteles a károsult vagyoni és nem vagyoni kárát megtéríteni. A (4) bekezdés alapján kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

Ezen rendelkezések figyelembevételével a személyhez fűződő jogok megsértése esetén a sérelmet szenvedett személy az általános szabályok szerint igényelhet kártérítést. Ennek megfelelően a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint bizonyítania kell, hogy a jogsértés miatt, azzal releváns okozati összefüggésben nem vagyoni hátrány érte.

Ezen szabályokon túl a nem vagyoni kártérítés körében az Alkotmánybíróság 34/1992. (VI. 1.) AB határozatát és a Legfelsőbb Bíróság iránymutatása alapján kialakult bírói gyakorlatot kell irányadónak tekinteni.

Mindezek kiemelése mellett a másodfokú bíróság is elfogadta a jogsértés tárgyi súlyával arányban állónak a megállapított nem vagyoni kártérítés összegét, annak felemelésére nem látott okot és a felperes sem jelölt meg olyan további körülményt, indokot, hátrányt, ami indokolná a nem vagyoni kárpótlás összegének megváltoztatását. Ezen túl a Fővárosi Ítéltábla azt is figyelembe vette, hogy a konfliktushelyzet kialakulásában a felperes magatartása is szerepet játszott.

Az elsőfokú bíróság tehát megfelelően értékelte a nem vagyoni kártérítés körében az alperesi jogsértést, a felperes személyére, tevékenységére használt alperesi sértő kijelentéseket, a tetteges bántalmazást valamint azt is, hogy a felperes a per során a jogsértéssel összefüggésben keletkezett kára tekintetében bizonyítást nem ajánlott fel, megítélésében az alperes jogsértő magatartásával okozati összefüggésben bekövetkezett negatív változást nem igazolt, ezért a másodfokú bíróság e körben is egyetértett az ítéleti rendelkezéssel.

A Fővárosi Ítéltábla a fenti kiegészítés mellett és a Pp. 253. § (2) bekezdése valamint a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét, nem fellebbezett részét nem érintve

- annak helyes indokaira utalással - helybenhagyta és a pervesztes felperest a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére kötelezte a Pp. 239. §-án keresztül is érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

, 2008. május 22.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

. Győriné dr. Maurer Amália s. k.
előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő